

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor životního prostředí a zemědělství
28. října 117, 702 18 Ostrava

Elektronický podpis - 8.1.2020

Certifikát autora podpisu :

Jméno : Ing. Jan Filgas
Vydal : PostSignum Qualified C...
Platnost do : 5.8.2020 08:55:22 +02:00

Čj.: MSK 156083/2019
Sp. zn.: ŽPZ/30793/2019/Paz
233.1 V5 N
Vyřizuje: Ing. Milena Pazderníková
Telefon: 595 622 936
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2020-01-08

Rozhodnutí

Krajského úřadu Moravskosleského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ve věci přestupků podle § 33 odst. 3 písm. a) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.

Výroková část:

Krajský úřad Moravskosleského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 34 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“), ve společném řízení o přestupcích vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl takto:

- I. **obviněná obec Těrlicko**, IČO 00297666, se sídlem Májová 474/16, 735 42 Těrlicko, která je zastoupena na základě plné moci JUDr. Sylvou Totkovou Kolderovou, ev. č. ČAK 12009, se sídlem Pavlova 8, 736 01 Havířov, a která je účastníkem řízení podle § 68 písm. a) ZOP a § 27 odst. 1 správního řádu, **se uznává vinnou ze spáchání čtyř přestupků dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích**. Takového přestupku se dopustí vlastník vodovodu, který neumožní připojení na vodovod podle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, když takové připojení mimo jiné nesmí být podmiňováno vyžadováním finančních nebo jiných plnění. Obviněná se těchto přestupků dopustila tím, že jakožto vlastník vodovodů pro veřejnou potřebu na území obce Těrlicko v ulicích Cílová a Podélná požadovala ode dne 19. 8. 2019 do dne 24. 10. 2019 ve čtyřech případech po žadatelích o vydání souhlasů s připojením na vodovod, konkrétně po vlastníkově pozemku parc. č. 1234 v k. ú. Horní Těrlicko, vlastníkově pozemku parc. č. 5678 v k. ú. Dolní Těrlicko, vlastníkově pozemku parc. č. 9012 v k. ú. Dolní Těrlicko a vlastníkově pozemku parc. č. 3456 v k. ú. Dolní Těrlicko, finanční plnění formou uzavření smluv o finančním příspěvku, čímž podmiňovala udělení souhlasu s připojením na vodovod.
- II. za přestupky uvedené ve výroku I tohoto rozhodnutí se obviněné **ukládá** podle § 33 odst. 9 písm. c) zákona o vodovodech a kanalizacích a § 41 ZOP **správní trest pokuty ve výši 50 000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III. podle § 95 odst. 1 ZOP a v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, obviněná **ukládá povinnost uhradit náklady řízení** paušální částkou ve výši **1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Obviněná je povinna celkovou částku ve výši **51 000 Kč** (slovy: padesát jeden tisíc korun českých) uhradit na účet Moravskoslezského kraje: Česká spořitelna, a.s., **č. ú. 19-1650676349/0800, variabilní symbol 112000510**, nebo hotově na pokladně krajského úřadu.

Odůvodnění:

Krajský úřad oznámil obci Těrlicko, IČO 00297666, se sídlem Májová 474/16, 735 42 Těrlicko (dále též „obviněná“), jakožto vlastníkovu vodovodů pro veřejnou potřebu v obci Těrlicko v ulicích Cílová a Podélná, přípisem čj. MSK 156083/2019 ze dne 23. 10. 2019 podle § 78 ZOP zahájení společného řízení o přestupcích podle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, když obviněná v dopisech datovaných dnem 19. 8. 2019 a podepsaných starostou obce požadovala po žadatelích o vydání souhlasů s připojením na vodovod, konkrétně po vlastníku pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Horní Těrlicko dopisem čj. 2880/2019/OTER/ŽpOh-2, vlastníku pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Dolní Těrlicko dopisem čj. 3062/2019/OTER/ŽpOh-2, vlastníku pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Dolní Těrlicko dopisem čj. 3063/2019/OTER/ŽpOh-2 a vlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Dolní Těrlicko dopisem čj. 3073/2019/OTER/ŽpOh-3, za jejich vydání finanční plnění formou uzavření smluv o finančním příspěvku, čímž neumožnila připojení na vodovod podle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích.

Podklady pro zahájení řízení byly podnět pana [REDAKCE], vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Horní Těrlicko, ze dne 4. 9. 2019, a jeho doplnění ze dne 16. 10. 2019, podnět paní [REDAKCE] (zastoupené panem [REDAKCE], majitelky pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Dolní Těrlicko, ze dne 10. 9. 2019, a jeho doplnění ze dne 16. 10. 2019, podnět pana [REDAKCE], vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Dolní Těrlicko, ze dne 10. 9. 2019, a jeho doplnění ze dne 17. 10. 2019 a podnět [REDAKCE] (zastoupených [REDAKCE], vlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Dolní Těrlicko, ze dne 22. 9. 2019 (dále též jen „podatelé“). Podatelé tvrdí, že po nich obviněná za vydání souhlasu s napojením na vodovod požaduje finanční plnění formou uzavření smlouvy o finančním příspěvku. Svá tvrzení doložili výše uvedenými dopisy ze dne 19. 8. 2019, v nichž jim obviněná v odpovědi na jejich žádosti o souhlas s napojením sděluje, že jim bude požadovaný souhlas vydán po dodání uzavřené smlouvy o finančním příspěvku. Zároveň je v některých dopisech uvedena jeho výše, která činí 60 000 Kč. Přílohami podnětů některých podatelů, případně jejich doplnění, byly kopie jejich žádosti o vydání souhlasu vlastníka vodovodu s napojením na vodovod podané u obviněné, návrhu smlouvy o finančním příspěvku na vybudování inženýrských sítí, stanoviska provozovatele vodovodů ve vlastnictví obviněné, společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace a.s. (dále též jen „provozovatel vodovodu“), k územnímu souhlasu s umístěním vodovodní přípojky a kopie součástí spisů stavebního úřadu v Těrlicku ve věcech jednotlivých záměrů vodovodních přípojek. Dalším podkladem, jenž si zajistil krajský úřad, je informace veřejně přístupná na internetových stránkách obviněné (http://www.terlicko.cz/assets/File.ashx?id_org=16657&id_dokumenty=96151). Je jím zápis ze 3. zasedání zastupitelstva obce Těrlicko ze dne 20. 2. 2019, které svým usnesením č. 66/6/3/19 schválilo smlouvu o finančním příspěvku na vybudování inženýrských sítí mezi obcí Těrlicko a budoucími žadateli o napojení na inženýrské sítě realizované obcí Těrlicko.

Řízení bylo zahájeno dne 24. 10. 2019 doručením (v souladu s § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi, ve znění pozdějších předpisů) výše uvedeného přípisu do datové schránky IDDS: 2m4ba2f, což je datová schránka obviněné. Dne 6. 11. 2019 obdržel krajský úřad přípis od advokátky JUDr. Sylvy Totkové Kolderové, obsahující plnou moc k zastupování obviněné ve vedeném řízení a vyjádření k obvinění. Obviněná využila práva uvedeného v ustanovení § 80 odst. 2 ZOP a požádala o nařízení ústního jednání, navrhla provedení důkazu výsledkem starosty obce Těrlicko, provedení důkazu listinami, a to jednotlivými žádostmi, které podatelé podali, a které obviněná nepovažuje za řádné, smlouvou o finančním příspěvku a správními spisy jednotlivých žadatelů a provedení důkazu trestním spisem Policie České republiky, Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje, územního odboru Karviná, oddělení hospodářské kriminality, čj. KRPT – 16869-57/TČ-2019-070381 (dále též jen „trestní spis PČR“), v němž byly, dle sdělení obviněné, založeny veškeré podklady k realizaci vodovodu. Jelikož argumenty obviněné, uvedené v předmětném vyjádření k obvinění, obsahuje a rozvíjí její vyjádření k podkladům rozhodnutí, které krajský úřad obdržel dne 11. 12. 2019, považuje krajský úřad za vhodné zabývat se jimi souhrnně v dalším textu tohoto rozhodnutí.

Obviněná využila práva uvedeného v ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu a dostavila se dne 7. 11. 2019 na krajský úřad, nahlížela do spisu a pořizovala si vlastní technikou kopie listin ze spisu. Sdělila, že v termínu do 22. 11. 2019 doloží kopie listin ze spisů stavebního úřadu, týkající se žádostí jednotlivých podatelů o umístění vodovodních přípojek. O nahlížení do spisu byl pod čj. MSK 162419/2019 pořízen protokol. Obviněnou avizované materiály krajský úřad v dohodnutém termínu obdržel a konstatuje, že kromě stejných listin, které obdržel od podatelů a na jejichž základě krajský úřad zahájil přestupkové řízení, obsahují souhlasná stanoviska provozovatele vodovodu k jednotlivým záměrům vodovodních přípojek s údaji o podmínkách napojení a provedení stavby a kopie smlouvy o udělení souhlasu provést stavbu dle zákona č. 183/2006 Sb. a smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti inženýrské sítě jednostranně podepsané obviněnou.

Krajský úřad opatřením čj. MSK 166722/2019 ze dne 15. 11. 2019 dle § 80 odst. 1 a 2 ZOP nařídil na den 26. 11. 2019 ústní jednání a dle § 80 odst. 4 ZOP obviněnou předvolal k ústnímu jednání a poučil ji o jejích právech. Dne 20. 11. 2019 obdržel krajský úřad od obviněné žádost o změnu termínu nařízeného ústního jednání. Žádosti bylo vyhověno a přípisem čj. MSK 169975/2019 ze dne 21. 11. 2019 krajský úřad změnil termín ústního jednání na 3. 12. 2019. Na ústní jednání se dostavila pouze zmocněnkyně obviněné, důkaz výsledkem starosty obce Těrlicko tedy nebylo možné provést. Zmocněnkyně obviněné byla řádně poučena o právech a povinnostech, seznámena s předmětem ústního jednání a spisovým materiálem. Do protokolu zmocněnkyně obviněné uvedla, že obviněná zašle své vyjádření k podkladům rozhodnutí v termínu do 11. 12. 2019. Z ústního jednání byl pod čj. MSK 175229/2019 pořízen protokol.

Dne 11. 12. 2019 krajský úřad obdržel od obviněné vyjádření k podkladům rozhodnutí. Obviněná má za to, že nebyla naplněna skutková podstata přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích. V bodu I. popisuje obsah podkladů, které dodala. V bodu II. uvádí, že z doložených listin je zřejmé, že obec Těrlicko a jednotlivé její orgány postupují tak, aby bylo podatelům umožněno připojení na vodovod. Nedostatek součinnosti vidí naopak na straně podatelů, kteří nedoložili řádné žádosti o souhlas s napojením na vodovod na požadovaném formuláři, třebaže k tomu byli vyzváni a formulář jim byl zaslán. Obviněná se tak žádostmi nemohla adekvátně zabývat a rozhodnout. K tomu krajský úřad uvádí, že vlastník vodovodu není dle zákona o vodovodech a kanalizacích zmocněn při naplňování povinnosti stanovené v § 8 odst. 5 domáhat se toho, aby zájemce o připojení na vodovod podával žádost ve smyslu uvedeného ustanovení. Je třeba rovněž uvést, že zákon o vodovodech a kanalizacích nezná pojem souhlas vlastníka vodovodu či kanalizace s napojením na řad či stoku. Třebaže tomu takto je, požaduje obviněná po zájemcích o připojení na vodovod vyplnění takzvané „řádné“ žádosti o souhlas s připojením na vodovod na jí předepsaném formuláři. Krajský úřad v tomto případě

použil podklady dodané panem [REDACTED] dne 17. 10. 2019 a porovnal žádost podanou dne 12. 8. 2019, která je vyplněna na formuláři vypracovaném rovněž obviněnou, s formulářem „řádné“ žádosti. Pro úplnost krajský úřad uvádí, že podatelé paní [REDACTED] i pan [REDACTED] podali své žádosti na stejných formulářích jako pan [REDACTED]. Krajský úřad konstatuje, že formuláře žádostí jsou obsahově identické, liší se však ve výčtu požadovaných příloh. Výčet požadovaných příloh ve formuláři „řádné“ žádosti je oproti žádosti podané dne 12. 8. 2019 rozšířen o uzavřenou smlouvu o finančním příspěvku. Z uvedeného je zřejmé, že argument obviněné o nemožnosti věcně se zabývat podanými žádostmi podatelů nemůže obstát.

Obviněná považuje podněty podatelů za účelové s podtextem politického boje v rámci obecního zastupitelstva s cílem poškodit reputaci starosty. Z tohoto důvodu setrvává na svém důkazním návrhu, který uvedla již ve vyjádření k zahájení přestupkového řízení ze dne 6. 11. 2019, kde navrhovala provedení důkazu trestním spisem PČR, v němž jsou založeny veškeré podklady k realizaci vodovodu, a dále navrhuje doplnění dokazování o video pořadu České televize Černé ovce, v němž se řešila otázka finančního příspěvku na vybudovanou infrastrukturu. Dle názoru obviněné by tyto důkazy měly ozřejmit situaci, týkající se vybudovaného vodovodu, i postupy jednotlivých občanů a zastupitelů vedoucí ke zpochybnění pověsti starosty obce. Krajský úřad nepřistoupil k provedení obviněnou navrhovaných důkazů, jelikož má za to, že v přestupkovém řízení, v němž je řešeno, zda se obviněná svým jednáním dopustila či nedopustila přestupku tím, že neumožnila připojení na vodovod podle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, je mapování údajného politického pozadí podaných podnětů prostřednictvím výše navrhovaných důkazů zcela irelevantní a nadbytečné. Krajský úřad postupuje tak, aby v souladu s § 3 správního řádu zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v tomto smyslu zjišťuje i všechny rozhodné okolnosti jak pro ochranu veřejného zájmu, tak i okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (§ 50 odst. 3 správního řádu). Krajský úřad má za to, že provedení navrhovaných důkazů by k objasnění skutkového stavu nepřispělo.

V bodech III. až V. vyjádření obviněná namítá, že nebyla naplněna skutková podstata přestupku, kterého se právnická osoba může dopustit jedině tak, že neumožní připojení na vodovod nebo kanalizaci podle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, protože doposud nedošlo k rozhodnutí obviněné o tom, zda umožní, či neumožní připojení. Dle obviněné důvodem, pro který dosud nevydala souhlas s připojením na vodovod, není skutečnost, že vydání souhlasu podmiňuje uzavřením smlouvy o finančním příspěvku, ale skutečnost uvedená v jejích dopisech ze dne 19. 8. 2019 adresovaných jednotlivým podatelům, že podatelé dosud nepodali řádnou žádost na předepsaném formuláři, který jim obviněná zaslala. Obviněná zopakovala, že se z tohoto důvodu nemohla věcně zabývat napojením či nenapojením podatelů na vodovod. Dále má za to, že z provedených důkazů nevyplývá skutečnost, že by obviněná podmiňovala udělení souhlasu s připojením na vodovod protiplněním formou uzavření smluv o finančním příspěvku. K uvedenému krajský úřad shrnuje, že, jak je uvedeno výše, žádosti o souhlas s napojením na vodovod podané panem [REDACTED], panem [REDACTED] a paní [REDACTED] na, pravděpodobně dřívějším, formuláři obviněné jsou identické s formulářovou „řádnou“ žádostí, která jim byla zaslána jako příloha spolu s jednotlivými koordinovanými stanovisky v červnu 2019 a následně spolu s dopisy ze dne 19. 8. 2019. Tyto listiny se liší pouze ve výčtu požadovaných příloh. Výčet požadovaných příloh ve formuláři „řádné“ žádosti je oproti žádostem podanými podatelí rozšířen o uzavřenou smlouvu o finančním příspěvku. Tvzení obviněné, že se nemohla žádostmi z výše uvedeného důvodu věcně zabývat, považuje krajský úřad za nepřesvědčivé.

Dále obviněná tvrdí, že nebylo a není jejím úmyslem v případech, kdy smlouva uzavřena nebude, neumožnit napojení na vodovod. V případě, kdy by podatelé doložili řádnou žádost na formuláři, který obviněná požadovala, a současně sdělili, že nemají zájem předmětnou smlouvu uzavřít, či by ji jako nepodepsanou přílohu zaslali zpět, pak by obviněná postupovala dále ve věci. Odmítá, že by podmínkou napojení na vodovod bylo uzavření

předmětné smlouvy, což vyplývá i ze samotného návrhu smlouvy. Teprve v případě, kdy by obviněná po podání řádné žádosti na předepsaném formuláři sdělila, že souhlas neudělí, protože nebyla podepsána smlouva, pak by byla naplněna skutková podstata přestupku, tj. že neumožnila připojení na vodovod. Dle názoru obviněné musí být zřejmé, jaké je stanovisko jednotlivých podatelů k otázce uzavření smlouvy o finančním příspěvku, který je dle zákona a judikatury soudů oprávněna žádat, aby mohla případně činit návazné právní kroky, tj. požadovat poplatek dle zákona o místních poplatcích či požadovat náhradu za zhodnocení pozemku. Krajský úřad nemůže tvrzení obviněné, na základě podkladů doložených jak , tak i obviněnou, přisvědčit. Podatelé na základě dopisu obviněné ze dne 19. 8. 2019 upřesnili svou žádost o souhlas s připojením na vodovod, podanou dne 12. 8. 2019 u obviněné, podáním doručeným dne 29. 8. 2019. V tomto podání podatelé jasně deklarují, že, s odvoláním na ustanovení § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, žádají o připojení na vodovod bez uzavření smlouvy o finančním příspěvku, který odmítají hradit. Zároveň žádají, pokud jim obviněná souhlas s připojením nevydá, o zdůvodnění takového postupu. Na podání obviněná odpověděla přípisem čj. 3326/2019/OTER/ŽpOh-2 ze dne 16. 9. 2019, v němž podatelům sdělila, že setrvává na svém závěru uvedeném v dopisu z 19. 8. 2019 a zopakovala, že přílohou jejich žádosti z 29. 8. 2019 není uzavřená smlouva o finančním příspěvku, po dodání uzavřené smlouvy bude podatelům vydán souhlas s napojením na vodovodní řad. Z uvedeného je zřejmé, že přes to, že obviněná byla seznámena s negativním stanoviskem podatelů k otázce uzavření smlouvy o finančním příspěvku, jejího uzavření se opakovaně domáhala. Tyto skutečnosti tedy vyvracejí výše uvedené tvrzení obviněné. Krajský úřad tudíž nemá pochybnost, že jednáním obviněné byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích.

V bodu VI. vyjádření obviněná prohlašuje, že její požadavek na uzavření smlouvy o finančním příspěvku na vybudování inženýrské sítě je naprosto legitimní a zákonný a odkazuje se na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, konkrétně na jeho rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 3225/2011 ze dne 28. 2. 2013, z něhož cituje:

„Jestliže byl předmětnou smlouvou účastníky sjednán finanční příspěvek na vybudování inženýrských sítí, nikoli platba (poplatek) za napojení vodovodních a kanalizačních přípojek na vodovod nebo kanalizaci, nemůže obstát právní úsudek odvolacího soudu, že smlouva je neplatná pro rozpor s ustanovením § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích.

Na tom nemůže nic změnit skutečnost, že v době podpisu smlouvy byly inženýrské sítě již vybudovány, a že jejich budování bylo spolufinancováno EU z programu CBC Phare 2003. Není rozumného důvodu omezovat platnost dohody tím, že by finanční příspěvek musel být poskytnut pouze na náklady vynaložené v budoucnu, nebo že by náklady k danému účelu nemohly být kryty z více zdrojů.

Zákon o místních poplatcích ani jiný zákon nezakazují dohodu mezi obcí a vlastníky pozemků, v níž se vlastníci pozemků zaváží finančně přispět obci na vybudování infrastruktury (kanalizace, vodovodu apod.), která jim bude ku prospěchu (zvýší hodnotu jejich pozemků). Nemožnost sjednat takový příspěvek nelze dovodit ani z povahy zákona o místních poplatcích; nelze zejména přehlížet, že jím je upraven poplatek související s možností připojení kanalizačních a vodovodních přípojek na kanalizaci a vodovod, nikoli další inženýrské sítě. Záleží tedy jen na vzájemné dohodě obce a vlastníka pozemku (konsenzu jejich vůlí), zda a za jakých podmínek k dohodě o příspěvku dojde. Jejich vzájemnou vůli projevenou ve smlouvě však nepochybně vznikne platný závazek, v daném případě mimo jiné závazek uhradit příspěvek.“

Obviněná uvádí, že z její strany je navrhováno uzavření smlouvy, na základě pravidel o smluvní volnosti, kterým bude poskytnut příspěvek na vybudování inženýrské sítě, nikoliv příspěvek za připojení na ni. Z citovaného

rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (dostupný na www.nsouid.cz) je krajskému úřadu zřejmé, že se řešený případ týkal sporu smluvních stran o již uzavřenou smlouvu o finančním příspěvku, což nepřiléhá k případu řešenému v tomto přestupkovém řízení, kdy podatelé s obviněnou smlouvu neuzavřeli ani ji nehodlají uzavřít, avšak obviněná si svým postupem vůči podatelům uzavření takové smlouvy vynucuje. Uzavřením smlouvy je podmiňován její souhlas s připojením k vodovodu. Je evidentní, že podatelé nemají vůli sjednat si s obviněnou finanční příspěvek na inženýrské síti, přičemž jednu z podmínek platnosti právního jednání, kterým je i uzavření smlouvy, představuje právě svoboda vůle jednajícího. Svobodné jednání je právně-filozofický pojem, který lze chápat jako takové jednání, které je prosté vlivů, jež nutí jednajícího jednat v rozporu se svými zájmy. Svoboda vůle může být vyloučena psychickým či fyzickým násilím. Jednou z forem psychického násilí je tzv. bezprávná výhrůžka, tedy výhrůžka, kterou je vynucováno něco, co nesmí být vynucováno. Jako taková může spočívat v tom, že je vyhrožováno něčím, co hrozící vůbec není oprávněn provést, nebo co sice oprávněn provést je, ale nesmí tím hrozit tak, aby někoho pohnul k určitému právnímu úkonu.

V bodu VII. a VIII. vyjádření se obviněná opětovně vrací k trestnímu spisu PČR ve věci veřejné zakázky na realizaci stavby „Prodloužení vodovodního řadu v k. ú. Dolní Těrlicko, ul. Stodolní a ul. Podélná“, v jehož rámci bylo orgány činnými v trestním řízení shledáno, že uzavření dohody o poskytnutí finančního plnění na vybudování inženýrské sítě není, s odkazem na výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 3225/2011 ze dne 28. 2. 2013, protizákonné. K tomuto krajský úřad pouze opakuje, že se citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR týkalo případu sporu smluvních stran o již uzavřenou smlouvu o finančním příspěvku, což nepřiléhá k případu řešenému v tomto přestupkovém řízení, kdy podatelé s obviněnou smlouvu neuzavřeli.

V bodu IX. vyjádření obviněná shrnula své dosavadní argumenty.

Shromážděním podkladů obsažených ve spisu krajský úřad v souladu s § 3 správního řádu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a zároveň provedl dokazování. Podklady (listinné důkazy) vyhodnotil jednotlivě i v souvislostech a dospěl k úsudku, že bylo prokázáno, že obviněná naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, že nedodržela povinnost jí uloženou v § 8 odst. 5 téhož právního předpisu, podle níž je vlastník vodovodu povinen umožnit připojení na vodovod a dodávat pitnou vodu pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti zařízení, přičemž připojení vodovodní přípojky nesmí být podmiňováno vyžadováním finančních nebo jiných plnění.

Na základě průběhu řízení a podkladů pro vydání rozhodnutí dospěl krajský úřad následujícími úvahami k níže uvedeným závěrům. Z výše uvedených dopisů obviněné adresovaných podatelům datovaných 19. 8. 2019 jasně vyplývá, že obviněná podmiňuje umožnění připojení na vodovody v jejím vlastnictví uzavřením smlouvy o finančním příspěvku. Obviněná tento svůj požadavek zopakovala i v písemnosti čj. 3326/2019/OTER/ŽpOh-2 ze dne 16. 9. 2019, která byla reakcí obviněné na podání ze dne 29. 8. 2019, jímž podatelé upřesnili svou žádost o souhlas s připojením na vodovod, v němž jednoznačně deklarovali, že nemají v úmyslu smlouvu o finančním příspěvku uzavřít. Obviněná vyvolala protiprávní jednání dne 19. 8. 2019, kdy vyhotovila výše uvedené dopisy, a udržovala jej do 24. 10. 2019, kdy bylo zahájeno přestupkové řízení.

Obviněná opakovaně uvádí, že podatelům dosud nevydala souhlas s připojením na vodovod, protože podatelé nepodali řádné žádosti na předepsaném formuláři. Nemohla tudíž adekvátně posoudit, zda kapacitní a technické možnosti vodovodu taková napojení umožňují. Krajský úřad poukazuje na skutečnost, že v zákoně o vodovodech a kanalizacích ani v podzákoném předpisu sice není ukotveno, jakým způsobem postupuje vlastník

vodohospodářské infrastruktury při plnění povinnosti umožnit připojení dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, nepochybně však nemá zákonné zmocnění k tomu, aby vydával písemný souhlas s připojením a po zájemci o připojení požadoval, aby tento svůj požadavek přednesl na formuláři vyhotoveném vlastníkem. V praxi se proces, kterým vlastník vodohospodářské infrastruktury naplňuje povinnost umožnit připojení dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, děje tak, že zájemce o připojení na vodovod svůj požadavek zpravidla projeví tak, že ve fázi přípravy záměru požádá vlastníka infrastruktury, případně provozovatele, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, o sdělení údajů potřebných pro projektovou činnost a provedení stavby. Subjekt, který požadované údaje má, tyto žadateli poskytne (§ 161 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů). V případě technické infrastruktury vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu takové sdělení v sobě zahrnuje i informace o kapacitě a technických možnostech zařízení ve smyslu § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích. Jak vyplývá z podkladů dodaných obviněnou, všichni podatelé obdrželi souhlasná stanoviska s připojením na vodovod s potřebnými údaji. Tato stanoviska jim vydal provozovatel vodovodu, kterého k tomuto, dle informací uvedených ve stanoviscích, zmocnila obviněná smlouvou. Z uvedeného je tedy zřejmé, že obviněná již není subjektem posuzujícím, zda kapacitní a technické možnosti vodovodu umožňují připojení. Tuto proceduru obviněná smluvně převedla na provozovatele vodovodu. Výše uvedené argumenty obviněné, proč neumožnila připojení na vodovod, jsou tudíž liché.

Postup obviněné vůči podatelům považuje krajský úřad za donucovací jednání, kterým obviněná nutí podatele, pod pohrůžkou nevydání souhlasu s připojením na vodovod, k uzavření smlouvy o finančním příspěvku. Je tedy evidentní, že se obviněná dopustila přestupků dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, za což jí krajský úřad v souladu podle ustanovení § 33 odst. 9 písm. c) téhož právního předpisu ve spojení s § 41 ZOP uložil správní trest pokuty 50 000 Kč.

Krajský úřad při určení výměry pokuty za přestupky povinně přihlédl ke kritériím uvedeným v § 37 až 40 ZOP. Pro řešený případ má význam zejména zdůraznění kritéria uvedeného v § 37 písm. g) ZOP (povaha činnosti obviněné), kdy obviněná je dle § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, veřejnoprávní korporací, která má pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů, která při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem. Dalším významným kritériem je význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupky porušen nebo ohrožen (§ 38 písm. a) ZOP). Společenskou nebezpečnost jednání obviněné spatřuje krajský úřad v tom, že obviněná bez právního důvodu znemožňuje podatelům připojení na síť technické infrastruktury, vodovod pro veřejnou potřebu, která byla vybudována a je provozována ve veřejném zájmu (§ 1 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích). Absence souhlasu obviněné s napojením na vodovod ve svém důsledku predikuje negativní výsledek postupu stavebního úřadu ve věci umístění vodovodních přípojek podatelů. Podatelé tedy v dohledné době nedosáhnou zákonem předvídaného výsledku, kterým je připojení vodovodní přípojkou na vodovodní řad. Přitěžující okolností je rovněž skutečnost, že se obviněná protiprávního jednání prokazatelně dopustila ve čtyřech případech (§ 40 písm. b) ZOP).

Horní hranice sazby pokuty za přestupek uvedený v § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích je dle § 33 odst. 9 písm. c) téhož právního předpisu 100 000 Kč. Dle § 41 odst. 2 ZOP může správní orgán uložit pokutu ve vyšší sazbě, jsou-li společně projednávány dva nebo více přestupků, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přestupek nejpřísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, v tomto případě tedy na částku 150 000 Kč. Jelikož se obviněná dopustila přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích čtyřikrát, považuje krajský úřad výši pokuty, která se rovná jedné třetině horní hranice sazby za přiměřenou.

Dále krajský úřad podle § 95 odst. 1 ZOP uložil obviněné, která byla uznána vinnou, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Její výše je dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., stanovena paušální částkou 1 000 Kč. O tomto krajský úřad rozhodl výrokem III tohoto rozhodnutí.

Na základě všech výše uvedených skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat k Ministerstvu zemědělství podáním učiněným u zdejšího krajského úřadu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení (§ 83 odst. 1 správního řádu). V odvolání se uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá a dále namítaný rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Podané odvolání má v souladu s § 85 odst. 1 správního řádu odkladný účinek. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Ing. Jan Filgas
vedoucí odboru
životního prostředí a zemědělství

Rozdělovník

Účastník řízení:

Obec Těrlicko, Májová 474/16, 735 42 Těrlicko, prostřednictvím advokátky JUDr. Sylvy Totkové Kolderové, Pavlovova 8, 736 01 Havířov (IDDS: mpyf4qf)

Na vědomí (po nabytí právní moci rozhodnutí):

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor financí - zde